

**PROTOKÓŁ**  
**posiedzenia**  
**Rady Naukowej**  
**Wydziału Prawa i Administracji**  
**Uniwersytetu Szczecińskiego**  
**- obrona rozprawy doktorskiej**  
**mgr Agnieszka Oleksyn-Wajda**  
*17 stycznia 2025 r. (piątek)*  
*godz. 13.00*

*Abual*

**PROTOKÓŁ  
POSIEDZENIA RADY NAUKOWEJ WYDZIAŁU PRAWA I ADMINISTRACJI  
UNIwersYTETU SZCZECIŃSKIEGO W DNIU 17 stycznia 2025 R.**

**Część JAWNA**

*Głos zabrała Przewodnicząca Rady Naukowej Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Szczecińskiego*, dr hab. Ewelina Cała-Wacinkiewicz, prof. US (zwana w dalszej części protokołu *Przewodniczącą*), która po otwarciu zdalnego posiedzenia powitała członków Rady Naukowej Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Szczecińskiego oraz osoby uczestniczące w posiedzeniu, a także poinformowała, że posiedzenie poświęcone jest publicznej obronie rozprawy doktorskiej mgr Agnieszki Oleksyn-Wajdy pt. „Implementacja zasady zrównoważonego rozwoju w UE. Studium przypadku branży tekstylno-odzieżowej”.

*Przewodnicząca* przedstawiła i powitała Recenzentów pracy: prof. dr hab. Barbarę Mikołajczyk, dr hab. Annę Przyborowską-Klimczak, prof. UMCS, oraz dr hab. Brygidę Kuźniak, prof. UJ. Następnie wskazała, że funkcję promotora w przewodzie pełni prof. dr hab. Jerzy Menkes, zaś protokolanta – mgr Dariusz Zagrodzki.

*Promotor* przedstawił sylwetkę Doktorantki, wskazując, że mgr Agnieszka Oleksyn-Wajda jest absolwentką Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Warszawskiego. Na tym wydziale ukończyła także szkołę prawa brytyjskiego i europejskiego.

W tym samym roku rozpoczęła aplikację radcowską w Okręgowej Izbie Radców Prawnych, którą zakończyła z sukcesem, uzyskując tytuł radcy prawnego. Doświadczenie zawodowe zaczęła zdobywać jeszcze w trakcie studiów, pracując w Komisji Europejskiej w Brukseli, a następnie w Przedstawicielstwie Komisji Europejskiej w Polsce. Kolejno zdobywała doświadczenie w firmie doradczej KPMG.

Od 2013 r. związana jest z Uczelnią Łazarzkiego w Warszawie, gdzie kieruje Instytutem Zrównoważonego Rozwoju Środowiska w ramach Centrum Kształcenia Podyplomowego. Jej działalność zawodowa koncentruje się na tematyce zrównoważonego rozwoju, ochronie środowiska oraz prawnych aspektach transformacji sektora. Współpracuje z UN Global Compact Network Poland w zakresie transformacji sektora tekstylnego. Jest zaangażowana w

projekty Komisji Europejskiej, takie jak „Nowy Europejski Bauhaus”, a także pełni funkcję ambasadorki Paktu Klimatycznego Komisji Europejskiej.

*Przewodnicząca* stwierdziła *quorum*, a następnie poprosiła Doktorantkę o przedstawienie głównych tez rozprawy doktorskiej.

*Głos zabrała mgr Agnieszka Oleksyn-Wajda* i wygłosiła autoreferat, który stanowi załącznik do niniejszego protokołu.

*Przewodnicząca* podziękowała *mgr Agnieszcze Oleksyn-Wajda* i poprosiła pierwszą Recenzentkę, prof. dr hab. Annę Przyborowską Klimczak o przedstawienie recenzji.

*Głos zabrała Recenzentka, prof. dr hab. Anna Przyborowska-Klimczak*

Prof. dr hab. Anna Przyborowska-Klimczak wyraziła wdzięczność za możliwość pełnienia roli recenzentki i podkreśliła, że jest to dla niej zaszczyt. Wskazała, że recenzja została sporządzona z uwzględnieniem kryteriów określonych w art. 187 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce. Przypomniała, że zgodnie z tymi uregulowaniami rozprawa doktorska powinna stanowić oryginalne rozwiązanie problemu naukowego, prezentować ogólną wiedzę Doktorantki z zakresu dyscypliny naukowej oraz potwierdzać jej umiejętność samodzielnego prowadzenia badań.

Profesor zwróciła uwagę, że recenzowana rozprawa wyróżnia się na tle innych prac doktorskich dzięki szerokiemu uwzględnieniu praktycznych aspektów badanego problemu, co nie odbiega jednak od wymogów stawianych pracom naukowym. Wskazała, że przedstawione w pracy rozważania opierają się na bogatym materiale źródłowym, obejmującym m.in. raporty, wyniki badań ankietowych oraz informacje dostępne w zasobach organizacji i instytucji. Profesor podkreśliła również, że Doktorantka zaprezentowała wiedzę z zakresu prawa międzynarodowego i unijnego, co w połączeniu z praktycznym ujęciem tematyki świadczy o rzetelnym przygotowaniu badawczym.

Recenzentka zaznaczyła, że Doktorantka, badając implementację zasady zrównoważonego rozwoju, wykorzystała bogate doświadczenie zawodowe i wyraźne zainteresowanie tą problematyką. Praca jest świadectwem ważnych procesów zachodzących w prawie unijnym, szczególnie w zakresie rozwoju regulacji dotyczących środowiska. Profesor zwróciła uwagę na konieczność aktualizacji niektórych zagadnień poruszonych w rozprawie, zwłaszcza w kontekście szybkiego rozwoju prawa w tej dziedzinie. Podkreśliła, że aktualizacja ta byłaby szczególnie istotna, gdyby praca miała zostać opublikowana.

Profesor zauważyła, że rozprawa łączy różnorodne aspekty prawne związane z ochroną środowiska oraz specyfiką branży tekstylno-odzieżowej. Doceniła dojrzały język pracy, choć

zasugerowała możliwość ograniczenia cytatów. W ramach szczegółowych uwag wskazała na potrzebę dokonania wewnętrznej klasyfikacji dokumentów wykorzystanych w dysertacji.

W końcowej ocenie Recenzentka uznała, że Doktorantka podjęła ważny i aktualny problem badawczy, przedstawiając jego teoretyczne i praktyczne aspekty. Podkreśliła, że Doktorantka dowiodła znajomości piśmiennictwa naukowego oraz umiejętności samodzielnego prowadzenia badań naukowych. W związku z powyższym, prof. Przyborowska-Klimczak wyraziła pozytywną opinię i wniosowała o dopuszczenie Doktorantki do dalszych etapów przewodu doktorskiego.

Recenzentka sformułowała pod adresem Doktorantki następujące pytania:

1. Jakie możliwości wynikają z wdrożenia projektów przygotowywanych w ramach Unii Europejskiej?
2. Czy uważa Pani, że nałożenie obowiązku segregacji odpadów w ramach unijnych przepisów stanowi pozytywny krok w kierunku implementacji zasady zrównoważonego rozwoju?
3. Które państwa członkowskie Unii Europejskiej mogą poszczycić się największymi osiągnięciami w zakresie realizacji zasady zrównoważonego rozwoju w branży tekstylno-odzieżowej? Czy istniejący system transparentności działań firm odzieżowych można uznać za skuteczny?

*Głos zabrała Przewodnicząca*, która podziękowała Recenzentce oraz poprosiła o przedstawienie recenzji prof. dr hab. Barbary Mikołajczyk.

*Głos zabrała Recenzentka prof. dr hab. Barbara Mikołajczyk*

Profesor zwróciła uwagę, że praca stanowi połączenie prawa międzynarodowego, prawa Unii Europejskiej oraz ochrony środowiska, co jest widoczne w jej strukturze i treści. Podkreśliła, że autorka w przekonujący sposób argumentuje potrzebę zajęcia się problemem wpływu przemysłu tekstylnego na środowisko, wskazując, że jest on jednym z największych zanieczyszczających. Profesor zauważyła, że rozprawa ma nie tylko charakter naukowo-badawczy, lecz również dydaktyczny, co czyni ją wartościową zarówno dla środowiska akademickiego, jak i praktyki.

Recenzentka wyraziła opinię, że autorka pracy wykazuje dużą znajomość zagadnień związanych z ochroną środowiska i zrównoważonym rozwojem. Podkreśliła oryginalność podejścia autorki, która skupiła się na istotnych aspektach prawa środowiskowego oraz uwzględniła nie tylko perspektywę unijną, ale również inicjatywy oddolne, co świadczy o

szerokim podejściu badawczym. Profesor doceniła także jasność i spryt tytułu rozprawy, choć zasugerowała, że można rozważyć jego skrócenie.

Profesor Mikołajczyk odniosła się również do kilku kwestii wymagających dopracowania. Zauważyła, że w pracy brakuje precyzyjnego uzasadnienia, iż zasada zrównoważonego rozwoju stanowi zasadę prawa międzynarodowego, a nie jedynie koncepcję. Zwróciła uwagę, że autorka powinna jasno wyjaśnić, na czym polega implementacja tej zasady, co jej zdaniem nie zostało wystarczająco rozwinięte w rozprawie. Doceniła jednak szczegółową analizę raportów i ekspertyz zawartych w pracy, co świadczy o dużym nakładzie pracy autorki.

Profesor zasugerowała, że w przypadku publikacji rozprawy warto uporządkować wszystkie źródła prawa międzynarodowego, wyraźnie rozróżniając raporty organizacji pozarządowych, organizacji międzynarodowych oraz innych podmiotów, a także określając, które z tych źródeł są wiążące.

Podsumowując, prof. Mikołajczyk podkreśliła, że rozprawa spełnia warunki określone w art. 187 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, świadczy o dużej znajomości prawa europejskiego i międzynarodowego oraz zdolności autorki do poruszania się w różnych obszarach badawczych. Z tego względu uznała, że praca w pełni zasługuje na uznanie.

Recenzentka sformułowała pod adresem Doktorantki następujące pytania:

1. Czy mogłaby Pani przedstawić konkretne dowody potwierdzające, że zasada zrównoważonego rozwoju jest zasadą prawa międzynarodowego?

2. Proszę podać przykłady działań, jakie podejmują państwa, aby ułatwić przedsiębiorcom wdrażanie zasady zrównoważonego rozwoju lub zmotywować ich do jej implementacji.

Odpowiedziane w ramach pytania prof. dr hab. Anny Przyborowskiej-Klimczak

3. Ile przedsiębiorstw odpowiedziało na pytania z rozdziału 5 pracy doktorskiej.

**Głos zabrala Przewodnicząca**, która podziękowała Recenzentce oraz poprosiła o przedstawienie recenzji dr hab. Brygidę Kuźniak, prof. UJ

**Głos zabrala Recenzentka dr hab. Brygida Kuźniak, prof. UJ**

Recenzentka przywitała wszystkich obecnych na obronie pracy doktorskiej, wyrażając wdzięczność za możliwość recenzowania tej dysertacji. Podkreśliła, że połączenie zagadnień

takich jak zrównoważony rozwój z branżą tekstylną-odzieżową, szczególnie w dobie kryzysu klimatycznego, stanowi świetny wybór tematu rozprawy doktorskiej. Zaznaczyła, że temat został opracowany w sposób interesujący, fachowy i bardzo dobrze przygotowany. Zwróciła uwagę, że społeczeństwo często nie zdaje sobie sprawy, jak ogromne szkody dla środowiska powoduje branża tekstylna-odzieżowa – nie tylko w zakresie zużycia wody czy emisji CO<sub>2</sub>, ale także w kwestii odpadów, co jest niezwykle istotnym problemem.

Profesor Kuźniak podkreśliła, że rozprawa wypełnia lukę w polskiej doktrynie naukowej, dotykając problemów, które – choć nie wyrażone wprost w tytule pracy – dotyczą katalogu podmiotów prawa międzynarodowego. Jej zdaniem jest to ciekawe i rozwijające zagadnienie, które przyciąga uwagę wielu badaczy. W szczególności zwróciła uwagę na rosnącą rolę podmiotów niepaństwowych, zwłaszcza w kontekście problematyki zrównoważonego rozwoju. Recenzentka pozytywnie oceniła strukturę rozprawy, wskazując, że konstrukcja pracy jest przemyślana, a zakończenia rozdziałów zawierają dobrze opracowane podsumowania, co sprzyja dobremu odbiorowi przez czytelnika. Podkreśliła również, że autorka założyła u odbiorcy pewien poziom wiedzy wyjściowej i nie wprowadzała wątków zbędnych ani nie powtarzała treści dobrze opisanych w literaturze. Bibliografia została oceniona jako dobrze dobrana i klarownie pogrupowana.

Profesor stwierdziła, że teza rozprawy została sformułowana jasno i prawidłowo, a następnie skutecznie obroniona. Zaznaczyła, że praca ma zarówno charakter informacyjny, jak i zawiera istotny pierwiastek twórczy. Dodała, że przeprowadzone badania dotyczące branży tekstylna-odzieżowej mogą stanowić odniesienie dla innych sektorów. Wysoko oceniła także podjęcie w rozprawie zagadnień takich jak raportowanie niefinansowe oraz problematyka greenwashingu.

Jeśli chodzi o mankamenty, prof. Kuźniak przyznała, że podziela obawy swojej przedmówczyni dotyczące kwestii zasad, szczególnie w kontekście prawa międzynarodowego, gdzie występuje brak jednolitego określenia tej problematyki. Na zakończenie podkreśliła, że język pracy jest satysfakcjonujący, a rozprawa została skonstruowana w sposób spójny i klarowny.

Recenzentka sformułowała pod adresem Doktorantki następujące pytania:

1. Co Pani sądzi o koncepcji dewzrostu?
2. W jaki sposób nabycie osobowości prawnej przez Unię Europejską przyczyniło się do wzmocnienia jej działań w obszarze ochrony środowiska?
3. Jak, według Pani, można scharakteryzować katalog podmiotów prawa międzynarodowego, uwzględniając ich rolę w systemie prawnym?

Następnie *Przewodnicząca* otworzyła dyskusję, a także przypomniała, że pytania Doktorantce może zadawać każda osoba obecna na posiedzeniu Rady.

***Głos zabrał prof. dr hab. Marek Górski, który sformułował następujące pytania:***

1. Czy dostrzega Pani możliwość objęcia branży tekstylnej określonymi obowiązkami w ramach rozszerzonej odpowiedzialności producenta? Jeśli tak, jakie rozwiązania uważa Pani za najbardziej adekwatne?

*Odpowiedziane w ramach pytania prof. dr hab. Anny Przyborowskiej-Klimczak*

2. W kontekście nowych regulacji dotyczących postępowania z odpadami komunalnymi, uprzejmie proszę o wyjaśnienie, z jakiego źródła miałyby wynikać ewentualny zakaz gromadzenia odpadów przez wytwórców i konsumentów. W związku z obowiązkiem wprowadzonym od 1 stycznia 2025 roku, dotyczącym przyjmowania tekstyliów w punktach selektywnego odbioru odpadów komunalnych, czy istnieje możliwość wyprowadzenia zakazu umieszczania odpadów tekstylnych w pojemnikach na odpady zmieszane, zważywszy, że nie są one objęte obowiązkiem selektywnej zbiórki?

*Ostatecznie Profesor zabrał głos i udzielił sam odpowiedzi na pytanie, z uwagi na to, że pytanie wykracza poza oczekiwaną wiedzę Doktorantki. Poza tym wskazał, że wcześniejsze odpowiedzi Doktorantki są satysfakcjonujące.*

***Głos zabrał dr hab. Michał Balcerzak, prof. US, która sformułował następujące pytanie:***

Prof. Michał Balcerzak zwrócił się z uprzejmą prośbą o wyjaśnienie, dlaczego w pracy brakuje szerszego odniesienia do kwestii praw człowieka, a właściwie nie zostały one w niej w ogóle uwzględnione. Profesor wskazuje, że autorka z pewnością zna instrumenty praw człowieka Unii Europejskiej i pyta, czy te instrumenty nie odnoszą się do kwestii zrównoważonego rozwoju.

***Głos zabrał dr hab. Pasquale Policastro, prof. US, który sformułował następujące pytanie:***

1. Jaki jest stosunek zasady swobodnego handlu w prawie międzynarodowym do zasady zrównoważonego rozwoju?

2. W jaki sposób mogą być kształtowane przepisy regulujące skład produktów w branży tekstylna-odzieżowej?

***Głos zabrała Doktorantka i udzieliła odpowiedzi na zadane pytania.***

*W odpowiedzi na pytania prof. dr hab. Anny Przyborowskiej-Klimczak:*

Doktorantka odniosła się do pytania dotyczącego projektów legislacyjnych Unii Europejskiej oraz ich wpływu na zasadę zrównoważonego rozwoju w sektorze tekstylno-odzieżowym, koncentrując się na najbardziej aktualnych regulacjach. Wskazała, że jednym z kluczowych działań w tym obszarze jest selektywna zbiórka odpadów tekstylnych, która weszła w życie 1 stycznia 2025 r. Podkreśliła, że wprowadzane regulacje wynikają z inicjatyw legislacyjnych Komisji Europejskiej oraz szeroko zakrojonej debaty z udziałem przedstawicieli sektora tekstylnego. Proces ten obejmował analizę całego łańcucha wartości branży – od uprawy bawełny, przez produkcję, dostarczanie informacji konsumentom, użytkowanie produktów, aż po gospodarowanie odpadami.

Doktorantka omówiła również kluczowe regulacje, takie jak wprowadzenie zasad ekoprojektowania, których celem jest wdrożenie gospodarki o obiegu zamkniętym. Zaznaczyła, że według unijnego legislatora aż 80% sukcesu w tym obszarze zależy od etapu projektowania produktów, dlatego w czerwcu 2024 r. przyjęto rozporządzenie dotyczące ekoprojektowania, a w najbliższym czasie pojawią się akty wykonawcze dedykowane branży tekstylnej. Podkreśliła, że proces ten jest innowacyjny i angażuje ekspertów z sektora tekstylno-odzieżowego.

Nawiązując do selektywnej zbiórki odpadów, wskazała, że jej wprowadzenie wynika z przepisów zawartych w unijnej dyrektywie odpadowej, która została przyjęta w 2008 r. i znowelizowana w 2018 r., a także z krajowej ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. W tym kontekście przywołała orzecznictwo, w tym wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 2022 r., który wskazuje, że nawet pojedyncze naruszenie zasad segregacji odpadów może skutkować nałożeniem dodatkowej opłaty.

Doktorantka podkreśliła, że selektywna zbiórka odpadów tekstylnych stanowi jedynie etap przejściowy w dążeniu do wdrożenia rozszerzonej odpowiedzialności producentów. W jej opinii to właśnie producenci tekstylni powinni ponosić pełną odpowiedzialność za zarządzanie odpadami, co wpisuje się w ideę gospodarki o obiegu zamkniętym. Podsumowując, zaznaczyła, że podejście unijnego legislatora jest przemyślane i obejmuje zmiany na każdym etapie łańcucha wartości – od projektowania produktów po ich utylizację, co stanowi istotny krok w kierunku zrównoważonego rozwoju sektora tekstylnego.

#### W odpowiedzi na pytania prof. dr hab. Barbary Mikołajczyk

Doktorantka odniosła się do kwestii dowodów potwierdzających, że zasada zrównoważonego rozwoju jest zasadą prawa międzynarodowego, zwracając uwagę na problem jej definicji w tym kontekście. Wyjaśniła, że w doktrynie przyjmuje się, iż zasada prawa międzynarodowego jest normą o fundamentalnym znaczeniu, konsekwentnie stosowaną i uzasadnianą m.in. przez „sumienie prawnicze”, czyli orzecznictwo. W tym kontekście przywołała sprawę *Gabcikovo-Nagymaros* oraz opinię odrębną sędziego Birmańtra, który argumentował, że zasada zrównoważonego rozwoju powinna być uznana za zasadę prawa międzynarodowego.

Wskazała także na poglądy Christiny Voigt, która podkreśla, że siła normatywna zasady zrównoważonego rozwoju w połączeniu z poparciem społecznym czyni ją zasadą prawa międzynarodowego, choć nadal wyzwaniem pozostaje jej urzeczywistnienie i egzekwowanie. Doktorantka odwołała się również do opinii prof. Menkesa, który uznaje, że beneficjentem prawa międzynarodowego jest ludzkość, a zrównoważony rozwój został stworzony właśnie dla jej dobra. Odpowiadając na kwestie dotyczące implementacji zasady zrównoważonego rozwoju przez przedsiębiorstwa, Doktorantka wskazała, że szczegółowe informacje na ten temat zostały zawarte w odpowiedzi udzielonej wcześniej w kontekście innych wypowiedzi.

Odnosząc się do liczby przedsiębiorstw, które odpowiedziały na pytania w rozdziale V swojej pracy doktorskiej, wyjaśniła, że wszystkie podmioty, którym je zadano, udzieliły odpowiedzi. Dodała, że pytania te były kierowane do przedsiębiorstw aktywnie zaangażowanych w popularyzację tematyki zrównoważonego rozwoju.

*W odpowiedzi na pytania dr hab. Brygida Kuźniak, prof. UJ*

Doktorantka odniosła się do koncepcji dewzrostu, wskazując na liczne pytania pojawiające się w doktrynie dotyczące skutecznego wdrożenia tego modelu. Zaznaczyła, że choć hiperkonsumpcja powinna zostać ograniczona, wciąż brakuje jednoznacznych rozwiązań dotyczących jej redukcji. Nawiązała do badań UNEP z 1974 r., a także do raportu Klubu Rzymskiego "*Granice wzrostu*", w którym już wówczas podkreślano konieczność wyhamowania konsumpcji. Wskazała, że w programach środowiskowych Unii Europejskiej pojawiają się postulaty dotyczące regulowania konsumpcji, co znajduje odzwierciedlenie w Celu 12 Agendy 2030, obejmującym zarówno zrównoważoną produkcję, jak i konsumpcję. Podkreśliła, że najbardziej przekonującą koncepcją wydaje się stanowisko Roka Simona, który proponuje kompromis między zrównoważonym rozwojem a wzrostem poprzez wprowadzenie nowej "gramatyki planetarnej". Zdaniem Doktorantki kluczowe jest edukowanie społeczeństwa i dostosowanie języka debaty publicznej do wyzwań współczesnego świata. Jednocześnie przyznała, że trudno jej wyobrazić sobie praktyczne zastosowanie idei dewzrostu. W tym kontekście przywołała myśl Alvina Tofflera, według którego analfabetami XXI wieku są nie ci, którzy nie potrafią czytać i pisać, ale ci, którzy nie potrafią się oduczać, sugerując, że może to być kluczowe podejście także dla sektora tekstylnego.

Doktorantka odniosła się do wpływu nabycia osobowości prawnej przez Unię Europejską na jej działania w obszarze ochrony środowiska. Wskazała, że art. 47 TUE przyznał Unii zdolność do negocjowania i zawierania umów międzynarodowych, co pozwoliło jej umocnić pozycję lidera w globalnych negocjacjach dotyczących kwestii środowiskowych. Zwróciła uwagę na podział kompetencji UE na wewnętrzne i zewnętrzne, podkreślając, że w kontekście działań zewnętrznych Unia może przejmować inicjatywę w negocjacjach, jeśli uzna, że będzie to bardziej efektywne. Wskazała również, że od czasu Traktatu z Lizbony Unia Europejska posiada status wzmocnionego obserwatora w ONZ, co ma istotne znaczenie, biorąc pod uwagę fakt, że to właśnie w ramach ONZ wykształciła się zasada zrównoważonego rozwoju. W tym kontekście odniosła się również do orzecznictwa WTO, sugerując, że zasada ta powinna być uwzględniona w prawie handlowym.

Doktorantka omówiła katalog podmiotów prawa międzynarodowego, zwracając uwagę na jego otwarty charakter i brak jednoznacznej definicji. Wskazała, że w tradycyjnym ujęciu obejmuje on przede wszystkim państwa oraz organizacje międzynarodowe, jednak w kontekście sektora tekstylnego istotną rolę odgrywają również przedsiębiorstwa i konsumenci. Podkreśliła także znaczenie nowych podmiotów, które nie były szerzej omawiane w jej pracy, takich jak miasta – przykładem jest Łódź, która w najbliższych latach podejmie znaczące działania w zakresie zrównoważonego rozwoju. Zwróciła również uwagę na rolę ludów tubylczych, które coraz częściej uczestniczą w międzynarodowym dyskursie prawnym w kontekście ochrony środowiska i praw człowieka.

*W odpowiedzi na pytania prof. dra hab. Marka Górskiego:*

Doktorantka odniosła się do kwestii aktualnych rozwiązań dotyczących zbiórki odpadów tekstylnych, zwracając uwagę na ich tymczasowy i przejściowy charakter w kontekście planowanego wprowadzenia rozszerzonej odpowiedzialności producenta. Wskazała, że niedawno na stronach Ministerstwa Klimatu i Środowiska opublikowano wytyczne skierowane zarówno do przedsiębiorców, jak i konsumentów, dotyczące dobrych praktyk w zakresie zbiórki odpadów tekstylnych, inspirowanych rozwiązaniami unijnymi. Odnosząc się do pytania dotyczącego możliwości wdrożenia rozszerzonej odpowiedzialności producenta, podkreśliła, że jest to jedno z kluczowych założeń unijnej strategii dla sektora tekstylnego do 2028 roku. W konsekwencji regulacje w tym zakresie będą ściśle powiązane z obowiązkiem selektywnej zbiórki odpadów tekstylnych.

*W odpowiedzi na pytanie dra hab. Michała Balcerzak, prof. US:*

Doktorantka wyjaśniła, że w swojej pracy skupiła się na zagadnieniach środowiskowych, co wynikało z założeń strategii Komisji Europejskiej. Zwróciła jednak uwagę na brak odniesienia do kwestii społecznych i praw człowieka w tej strategii, co, w jej ocenie, stanowi istotną lukę. Z tego powodu skoncentrowała swoje badania głównie na aspektach środowiskowych. Jednocześnie dostrzegła możliwość interpretacji prawa do czystego środowiska jako jednego z praw człowieka, co – jak przypuszcza – mogło być sugerowane w pytaniu zadany przez Pana Profesora.

*W odpowiedzi na pytanie dra hab. Pasqule Policastro, prof. US:*

Doktorantka zwróciła uwagę na ostatnią umowę między Unią Europejską a krajami Ameryki Południowej, która uwidacznia znaczną rozbieżność między zasadą swobodnego handlu a zasadą zrównoważonego rozwoju. Podkreśliła, że w kontekście zglobalizowanej produkcji tekstylnej istnieje wyraźny konflikt pomiędzy tymi dwiema zasadami, z naciskiem na zrównoważony rozwój i ochronę środowiska. Dodatkowo, Doktorantka wskazała na ostatnie nieprawdziwe informacje, które dotarły do opinii publicznej, jakoby Komisja Europejska

zakazała używania bawełny, wyjaśniając, że w rzeczywistości dopiero rozporządzenie, wraz z aktami wykonawczymi, precyzyjnie określi, jakie wartości i miary będą dotyczyły materiałów wykorzystywanych w odzieży.

**Głos zabrała Przewodnicząca**, kierując do uczestników posiedzenia zapytanie o ewentualne dalsze pytania bądź chęć wypowiedzi. W związku z brakiem dalszych zgłoszeń **Przewodnicząca** zamknęła dyskusję. Następnie poinformowała uczestników posiedzenia, że dalsza część obrad ma charakter niejawni i poprosiła osoby nieuprawnione oraz Doktorantkę o opuszczenie sali.

### **CZEŚĆ NIEJAWNA**

**Głos zabrała Przewodnicząca** i otworzyła dyskusję nad oceną przebiegu publicznej obrony rozprawy doktorskiej mgr Agnieszki Oleksyn-Wajda.

**Głos zabrała Recenzentka dr hab. Anna Przyborowska-Klimczak, prof. UMCS**

[REDAKTED]

**Głos zabrała Recenzentka, prof. dr hab. Barbara Mikołajczyk**

[REDAKTED]

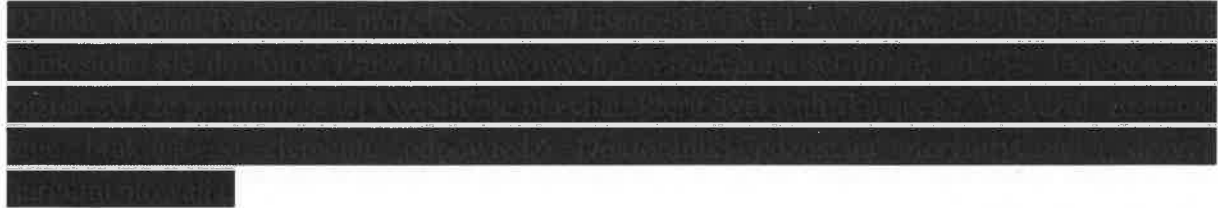
**Głos zabrała Recenzentka dr hab. Brygida Kuźniak, prof. UJ**

[REDAKTED]

**Głos zabrał dr hab. Pasquale Policastro, prof. US,**

[REDAKTED]

**Głos zabrał dr hab. Michał Balcerzak, prof. US,**



**Głos zabrała Przewodnicząca,** która zarządziła głosowanie w sprawie uchwały o przyjęciu publicznej obrony rozprawy doktorskiej Pani mgr Agnieszki Oleksyn-Wajda.

Podjęcie uchwały w sprawie przyjęcia publicznej obrony rozprawy doktorskiej mgr Agnieszka Oleksyn-Wajda

Uprawnionych: 27

Obecnych: 17

Głosy nieważne: 0

lp.	imię i nazwisko	tak	nie	wstrzymał się
1.	mgr Agnieszka Oleksyn-Wajda	17	0	0

**Przewodnicząca** stwierdziła, że Rada Naukowa Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Szczecińskiego przyjęła publiczną obronę rozprawy doktorskiej mgr Agnieszki Oleksyn-Wajda.

**Głos zabrała Przewodnicząca,** informując o kolejnym głosowaniu w sprawie nadania stopnia naukowego doktora, skierowała do uczestników posiedzenia pytanie o chęć wypowiedzi zanim zostanie zarządzone głosowanie w tej sprawie. Nikt z obecnych na posiedzeniu nie wyraził woli zabrania głosu, po czym nastąpiło głosowanie.

Podjęcie uchwały w sprawie nadania stopnia doktora w dziedzinie nauk społecznych, w dyscyplinie nauki prawne mgr Agnieszki Oleksyn-Wajda.

Uprawnionych: 27

Obecnych: 17

Głosy nieważne: 0

lp.	imię i nazwisko	Tak	nie	wstrzymał się
1.	mgr Agnieszka Oleksyn-Wajda	16	1	0

**Przewodnicząca** stwierdziła, że Rada Naukowa Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Szczecińskiego nadała mgr Agnieszce Oleksyn-Wajda stopień doktora w dziedzinie nauk społecznych, w dyscyplinie nauki prawne.

### CZEŚĆ JAWNA

**Głos zabrała Przewodnicząca** i poinformowała Doktorantkę, że Rada Naukowa Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Szczecińskiego podjęła dwie uchwały. W pierwszej Rada przyjęła publiczną obronę rozprawy doktorskiej Pani mgr Agnieszki Oleksyn-Wajda, a następnie w drugiej uchwale Rada, działając na podstawie obowiązujących regulacji ustawowych oraz aktów wewnętrznych obowiązujących w Uniwersytecie Szczecińskim, postanowiła nadać Pani mgr Agnieszki Oleksyn-Wajda stopień naukowy doktora w dziedzinie nauk społecznych, w dyscyplinie nauki prawne. Podkreśliła, że uchwała ta wchodzi w życie z chwilą jej podjęcia, serdecznie gratulując dr Agnieszki Oleksyn-Wajda.

**Głos zabrała dr Agnieszka Oleksyn-Wajda**, która podziękowała wszystkim osobom obecnym podczas obrony, a w szczególności Recenzentom pracy doktorskiej za ciekawe i skłaniające do dalszego rozwoju oceny.

**Głos zabrała Przewodnicząca**, która pogratulowała Panu Promotorowi, podziękowała Recenzentom rozprawy doktorskiej za trud przygotowania recenzji, jak też za udział w dzisiejszym posiedzeniu Rady Naukowej Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Szczecińskiego oraz wszystkim zebranym, a następnie - wobec wyczerpania porządku obrad - zamknęła posiedzenie Rady.

Protokolant

  
mgr Dariusz Zagrodzki

Przewodnicząca Rady Naukowej  
Wydziału Prawa i Administracji  
Uniwersytetu Szczecińskiego

  
dr hab. Ewelina Cała-Wacinkiewicz, prof. US

Załącznik:

1. autoreferat.

